

стира *Св. Наумъ*. Арнаутитѣ сж захванали планинскитѣ мѣста *Гора* и *Мокра* около юго-западния брѣгъ на езерото, и българскитѣ елементи излиза силенъ едва при градеца Струга. Само въ селото *Радожда* и отъ частъ въ *Линъ*, що се намира на малкия едноименъ полуостровъ, се удържали до сега малко българи.

По на сѣверъ вододѣлнитѣ планини между Черни Дримъ и Шкумба, които сж граница между Македония и Албания, сж и прѣдѣлъ на българското население. То се е упазило тукъ отъ частъ заедно съ вѣрата си, отъ частъ като е прието мухамеданството. Едва при града Дебъръ българитѣ се срѣщатъ съ гжста албанска маса.

На с. отъ Дебъръ се издига планина *Кърчинъ*, която образува най-западния край на главната колосална Шарска Верига; по нея слѣдва и македонската граница. Българското население по цѣлата линия дори до Качанишкия Проходъ е оттикнато дѣ повече, дѣ помалко отъ естествената географска граница на Македония. Долното течение на р. Радика (която цѣла остава въ Македония) е населено съ българи, а къмъ горното течение българитѣ отстѣпили мѣсто на арнаути.

Въ долината на най-горното течение на р. Вардаръ, така наречения *Горни Пологъ*, българитѣ захващатъ само тѣсна ивица около рѣката, а околнитѣ височини сж албански. Само на сѣверъ отъ Тетово въ *Долния Пологъ* българитѣ достигатъ до върховетѣ на Шаръ.

Българитѣ отъ своя страна запазили малко мѣсто отъ нѣбогашнитѣ си пространни жилища отвѣдъ Шаръ, но като промѣнили вѣрата си. Въ най-горното течение на прирѣнската рѣка Бистрица (притокъ Бѣли Дримъ) се упазили нѣколко помухамеданчени български села, които се казватъ *Горни села* или *Сиреници*, отъ едно по-важно село, именувано Сиреници. Сжщо въ горното течение на р. Люма подъ самитѣ поли на върха Коритникъ се е запазило българско помухамеданчено население въ 42 села, които образуватъ малка планинска областъ, наречена *Гора*. Че населението на Сиреници и Гора е българско, а не сръбско свидѣтелствува езикътъ му, въ който нѣма сръбскитѣ падежи, а членоветѣ сж запазени въ пълна чистота.¹⁾ За тѣзи българи е знаялъ френскитъ ученъ познавачъ на Балканския Полуостровъ Лежанъ, който е посѣтилъ Гора. Отъ него е чулъ за тѣхъ нѣщо и рускиятъ историкъ Макушевъ.²⁾

¹⁾ Въ София дохождатъ отъ Прирѣнска Гора бузаджии, които държатъ 3—4 дукана. Съ тѣхъ всѣка година дохождатъ малки 10—12 годишни дѣца, нѣкои за пръвъ пѣтъ. Отъ тѣхъ би могло да се проучи тамкашното нарѣчие.

²⁾ Макушевъ, Историческія разысканія о славянахъ въ Албаніи въ срѣдніе вѣка, 89.